

§ 22.

Med Hensyn til andre foreløbige Retsmidler („einstweilige Verfügungen“), der har Hjemmel i den hidtil gældende Lovgivning, og som er bragte til Anvendelse forinden den 18. Juni 1920, bliver der at forholde efter Regler, der svarer til de om Arrest i § 21 fastsatte. Er Begæring om saadanne Retsmidler vel fremsat, men Bestemmelse om dens Tilfølgetagelse ikke truffet inden nævnte Tidspunkt, betragtes Begæringen som bortfalden.

I de Tilfælde, i hvilke den hidtidige Ret hjemler en midlertidig Kendelse („einstweilige Verfügung“) med Hensyn til Grundbogens Indhold, erstattes denne efter Ikrafttrædelsen af denne Lov af en foreløbig Beslutning, der træffes af Underretsdommeren og forfølges efter Reglerne om Arrestforfølgning. Beslutningen træffes, naar Andrageren har sandsynliggjort sit Krav, og den kan under særlige Omstændigheder gøres afhængig af Sikkerhedsstillelse.

§ 23.

Konkursboer, der den 18. Juni 1920 henstod under Behandling, overgaar til den Skifteret, som ifølge danske Lovregler fra første Færd vilde have at tage Boet under Behandling, hvorved Forskriften i § 6, 2det Stykke, finder tilsvarende Anvendelse. Boets Behandling fortsættes og tilendebringes efter de forinden Overgangen gældende Regler dog med saadanne Lempelser, som Skifteretten finder hensigtsmæssige.

I Stedet for den i § 52 i Konkursloven af 25. Marts 1872 foreskrevne Tinglæsning træder Indførelse i Grundbogen.

§ 24.

§§ 1—3 i Skifteloven af 30. November 1874 finder ikke Anvendelse i de sønderjydske Landsdele.

§ 25.

Dødsboer behandles efter den danske Skiftelovgivning, naar Arvefaldet er indtraadt efter den 18. Juni 1920.

Ved Arvefald, der indtræder inden den 1. Januar 1922, gælder dog følgende Undtagelser:

- 1) Bestemmelserne i „Bürgerliches Gesetzbuch“ [(B. G. B.) §§ 2044, 2048 og 2049 finder Anvendelse.
- 2) Den, der har Krav paa Tvangslod („Pflichtteil“), har samme Ret som en Arving til at fordre offentligt Skifte, til at møde paa Skiftet og til at stemme paa Skiftet, indtil Boets Størrelse er fastslaaet, og der er ydet ham Fyldestgørelse eller Sikkerhed derfor. Dersom Arvingerne deler Boet uden at fyldestgøre ham, hæfter de en for alle og alle for en for Opfyldelsen af hans Krav.
- 3) En Bestemmelse af Arveladeren om, at hans Bo skal behandles af Testamentsfuldbyrder (B. G. B. §§ 2197 ff.), anses som indeholdende, at Boet skal skiftes offentligt. Saafremt Testamentfuldbyrderen ikke erholder Bevilling som executor testamenti, har han Ret til at møde paa Skiftet i samme Omfang som Arvingerne, og hans Villie bliver at tage i Betragtning af Skifteretten i Stedet for Arvingernes, naar det drejer sig om Forhold, hvis Afgørelse efter hidtil gældende Ret vilde have tilkommet ham; skal Testamentsfuldbyrderen efter Skiftet bestyre Arvemidler, vil disse ved Skiftets Slutning være at udlevere ham af Skifteretten. Hvor Skifteretten skal udnævne Testamentfuldbyrderen, jfr. B. G. B. § 2200, bør den i Stedet herfor søge en executor testamenti beskikket.